

POSTANOWIENIE

27 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Beata Janiszewska

na posiedzeniu niejawnym 27 maja 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa T.K.

przeciwko E. spółce akcyjnej w W.

o ustalenie i zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej E. spółki akcyjnej w W.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z 28 lutego 2025 r., V ACa 1583/24,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

[J.T.]

UZASADNIENIE

Pozwany E. S.A. w W. (dalej: bank) wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, którym oddalono apelację skarżącego od wyroku Sądu pierwszej instancji wydanego w sprawie o ustalenie i zapłatę toczącej się z powództwa T.K.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania bank wskazał pięć przyczyn kasacyjnych w rozumieniu art. 398⁹ § 1 k.p.c. Cztery z nich dotyczyły występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a jedna – potrzeby wykładni przepisów budzących wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.). Natura obu wspomnianych przyczyn kasacyjnych była już przedmiotem licznych wypowiedzi Sądu Najwyższego i została szczegółowo omówiona m.in. w postanowieniu SN z 28 marca 2025 r., I CSK 703/24, wydanym w sprawie z udziałem pozwanego.

Żadna z przyczyn kasacyjnych wskazanych przez bank nie występuje w sprawie. Choć sygnalizowane na s. 5-6 i opisane szerzej w dalszej części skargi kwestie dotyczące problematyki kredytów powiązanych z kursem waluty obcej (przyczyny kasacyjne 2-5) są obiektywnie istotne, a dawniej rzeczywiście budziły poważne wątpliwości, to obecnie należy uznać je za wyjaśnione – w kierunku odmiennym od oczekiwanego przez pozwanego – dzięki uchwale Sądu Najwyższego – Izby Cywilnej – z 25 kwietnia 2024 r., III CZP 25/22. Wobec braku podstaw do podjęcia działań unormowanych w art. 88 § 1 u.s.n., przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy Sąd Najwyższy pozostaje przy tym, na mocy art. 87 § 1 u.s.n., związany stanowiskiem wyrażonym w sentencji tego orzeczenia. We wspomnianej uchwale szeroko umotywowano zajęte w niej stanowiska; powtarzanie obecnie tej argumentacji należy uznać za niecelowe.

Uzupełniając należy dodać, że przyczyna oznaczona numerem pierwszym pozornie dotyczy kwestii nieobjętej zakresem ww. uchwały, to jest tego, które postanowienia charakterystyczne dla umów kredytu indeksowanego do waluty

obcej są abuzywne; bank wyróżnił przy tym klauzulę kursową oraz klauzulę ryzyka walutowego. Rzecz jednak w tym, że w świetle wspomnianej uchwały rozróżnienie takie, nawet jeżeli *in abstracto* uznać je za zasadne także w przypadku spornej obecnie umowy, nie ma znaczenia. Stan niezwiązania stron umową powoduje bowiem już sama tylko abuzywność klauzuli kursowej.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy uznał, że z motywów skargi nie wynika, by zachodziły określone w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. przyczyny kasacyjne, co uzasadniało odmowę przyjęcia tej skargi do rozpoznania.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

Beata Janiszewska

[J.T.]

[a.ł]